

V Pardubicích se uskutečnilo setkání autobusů značky SOR

09.08 2026 17:38, Libor Hinčica, Autobusy

V areálu bývalých kasáren v Pardubicích se v sobotu 8. 8. 2026 uskutečnilo první organizované setkání majitelů autobusů značky SOR, přičemž zastoupeni byli jak dopravci, tak soukromníci, kteří si již pořídili vozidla za účelem jejich zachování coby historických exponátů.

První ročník měl poněkud komorní atmosféru, což bylo dáno nízkou mírou propagace narychlo vymyšlené akce. Nápad na uskutečnění setkání vozidel vyráběných v Dolních Libchavách na Orlickoústecku se totiž zrodil poněkud spontánně a krátká doba mezi avízem události a jejím uskutečněním, navíc na vrcholu letních prázdnin, poněkud ovlivnila účast. Přesto se do areálu někdejších kasáren sjelo devět autobusů, což je solidním příslibem pro nadcházející ročník, který by již pořadatelé z řad zapsaného spolku FAST BUS rádi pojali velkoryseji.

Po seřazení a společném fotografování na ploše kasáren se autobusy přesunuly konvojem do blízkosti smyčky UMA, kde byla občerstvovací přestávka u místního stánku se zmrzlinou. Následně se vozidla vydala přes centrum Pardubic ke konečné u místní zdravotnické školy, kde bylo opět možné si vozidla společně vyfotit.

Setkání ex-pražských autobusů SOR řady NB ve společnosti rovněž ex-pražského vozu Tatra 815 z roku 1989. Všechna čtyři vozidla na snímku sloužila alespoň krátkodobě v garážích Řepy. (foto: Libor Hinčica)

Velké zastoupení měly ex-pražské autobusy SOR řady NB, které se potkaly v Pardubicích hned tři. Jediným článkovým vozem byl vůz SOR NB 18 někdejšího pražského evidenčního čísla 6645, který byl v metropoli zařazen do provozu v roce 2010 a odstaven v červenci 2024. K jeho papírovému vyřazení došlo v únoru 2025. Autobus se poté dostal do služeb společnosti Inter Line Liberec, která s ním od dubna do prosince 2025 v roli subdodavatele pro ČSAD Liberec zajišťovala služby náhradní dopravy za vlak. Následně vůz počátkem letošního roku zakotvil u firmy POASS Technologies, která s ním od února do července přepravovala pasažéry po ploše pardubického letiště v rámci jeho rekonstrukce.

Stejnou roli v posledních měsících zastával i ex-pražský vůz SOR NB 12 ev. č. 3576, jenž byl v Praze v provozu od roku 2009 do července 2024. Také v tomto případě došlo k jeho vyřazení až v únoru 2025. Autobus je v majetku soukromé osoby, která jej firmě POASS Technologies pronajala pro potřeby oněch přeprav po pardubickém letišti.

Ex-pražský autobus SOR NB 12 původního evidenčního čísla 3603 je ve sbírce soukromníka Pavla Soukupa. (foto: Libor Hinčica)

Třetí pražský ex-pražský vůz na srazu byl rovněž reprezentantem modelové řady SOR NB 12, konkrétně šlo o původem řepský autobus ev. č. 3603. Po čtrnáctileté službě byl vůz v červenci 2024 nejprve odstaven a v lednu 2025 i papírově vyřazen, načež jej získal soukromník Pavel Soukup, který chce vůz uchovat jako historický.

SOR LH 10,5 dopravce ACRISLINES - HOLDING představuje jeden z pouhých dvaadevadesáti vozů řady LH, jež byly dodány do ČR a SR. (foto: Libor Hinčica)

Z Bruntálu dorazil do Pardubic dopravce ACRISLINES - HOLDING, který přivezl svůj nedávno opravený vůz SOR LH 10,5. Řada zájezdových zvýšených autobusů (se zvětšenými kufry pod podlahou) byla do výrobního programu SORu doplněna v roce 2002 (nejprve jen o délkách 9,5 m a 10,5 m, později - v roce 2005 - se přidala i 12m verze). Jejich produkce pak běžela do roku 2017, přičemž většina kusů zamířila na export do Ruska a Srbska. Do bývalé československé federace bylo dodáno jen 92 „el háček“, takže setkání s nimi v našich končinách bylo vždy poněkud raritní záležitostí. Autobus ze služeb ACRISLINES - HOLDING byl původně dodán společnosti BusLine v roce 2010, současný vlastník jej má od počátku letošního roku.

Mimořádně zajímavá byla přítomnost vozu Solbus C 9,5 soukromníka Adama Ženíška z Děčína (uprostřed). Licenčně vyráběné autobusy v Polsku měly některé odlišnosti, například použité typy „klik“ na otevírání bočních schrán. (foto: Libor Hinčica)

Řada LH byla svého času i předmětem licenční dohody na výrobu mezi SORem a polskou společností SOLBUS. Předtím, než se obě společnosti rozkmotřily, se podařilo v letech 2000 až 2007 vyrobit v Polsku celkem 473 licenčních vozů šesti různých typů (C 9,5, LC 9,5, B 9,5, C 10,5, LC 10,5 a LH 10,5). Dodnes je v zemi našeho severního souseda okolo stovky licenčních SORek stále v provozu. U nás je k vidění pouze jeden jediný vůz, a sice v podobě modelu Solbus C 9,5, který si koupil soukromník Adam Ženíšek z Děčína a přijel s ním i na setkání do Pardubic. Jde o vozidlo z roku 2005, jež bylo původně dodáno společnosti PKS Nowy Sącz, načež prostřídal ještě dalších pět provozovatelů v Polsku, než se jej podařilo v lednu 2026 dopravit do ČR.

„Hrbáče“ byli reprezentováni dvěma zástupci – jedním vozem SOR CN 12 a jedním autobusem SOR BN 9,5 od pardubického DP (na snímku). (foto: Libor Hinčica)

Chybět nemohli na akci ani zástupci „hrbaté rodiny“. Jeden vůz SOR CN 12 zde přivezla Českomoravská autodopravní společnost, jež autobus využívá pro zajišťování náhradní dopravy, další autobus byl zapůjčen od Dopravního podniku města Pardubic. Konkrétně šlo o městský vůz SOR BN 9,5 ev. č. 21, který od roku 2013 sloužil v Nitře, odkud jej získal v roce 2023 pardubický DP pro účely zajišťování provozu na výlukových linkách 902 a 906 po dobu rekonstrukce mostu Kapitána Bartoše v Polabinách.

Zřejmě nejstarší provozní autobus SOR C 9,5 z roku 1998 při přesunu ke smyčce UMA. (foto: Libor Hinčica)

Nejstaršími reprezentanty na akci byly vozy SOR C 9,5 a SOR C 7,5. První z nich, vyrobený v roce 1998, je přitom patrně vůbec nejstarším provozovaným kusem své délkové varianty. Starší exempláře sice stále existují, žádný z nich však aktuálně není pojízdný. Předmětný vůz sloužil nejprve u Sportovního centra v Nymburce, odkud se po třech letech vydal k Českému svazu tělesné výchovy, a následně v roce 2005 jej získala obec Heřmanova huť. Ta autobus vlastnila nejdéle – až do roku 2022, než si jej koupil soukromník Ivo Zahrádka z Třebíče, od kterého se pak dostal k současnému vlastníkovi.

Flotila autobusů prvního ročníku setkání vozidel značky SOR v Pardubicích. S ohledem na narychlo realizovanou myšlenku je účast devíti vozů od různých majitelů zajímavým příslibem do budoucna,

pakliže se podaří navázat dalšími ročníky. (foto: Libor Hinčica)

Největší ze všech přítomných řidičů seděl za volantem nejmenšího z autobusů – firma Mamut Services získala teprve před pár dny do svého vozového parku autobus SOR C 7,5 z roku 1995, který reprezentuje samotné počátky produkce SORu. Předmětný vůz byl registrován poprvé až v roce 1997 a byl ve vlastnictví Hasičského záchranného sboru ČR, načež vystřídal ještě další tři vlastníky, než zakotvil u „Mamuta“.

Autor děkuje za spolupráci při sepsání článku panu Lukáši Hrubému.

Url: [V Pardubicích se uskutečnilo setkání autobusů značky SOR](#)